Р Е Ш Е Н И Е
№ 41856

гр. София, 27.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов
ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Петър Савчев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8851** по описа за **2026** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите /РИОСВ/ - С. против съдебно решение № 1347/17.04.2026 г. по н.а.х.д. № 15631/2025 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 132 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 80/16.09.2025 г., издадено от касатора, с което на „БАРИТ МАЙНИНГ“ ЕООД, на основание чл. 53 ЗАНН, вр. чл. 35, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух /ЗЧАВ/, е наложена имуществена санкция в размер на 3000,00 лева за нарушение на чл. 35, ал. 1 ЗЧАВ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Оспорва се изводът на районния съд, че в АУАН не са изрично посочени датата и мястото на нарушението, като се твърди, че тяхната индивидуализация се съдържа изрично още в началото на акта. Оспорва се и изводът на СРС за наличието на неяснота в административнонаказателното обвинение, тъй като в чл. 35, ал. 1 ЗЧАВ се съдържа самостоятелен административнонаказателен състав, за съставомерността на който не е необходимо да се посочва конкретен технологичен способ, да се изброяват всички възможни мерки, нито да се цитира конкретна подзаконова разпоредба, когато самото фактическо описание индивидуализира нарушението. Твърди, че по смисъла на ЗЧАВ и Наредба № 1/27.06.2005 г. праховите емисии представляват замърсители на

атмосферния въздух и не е необходимо за всеки случай да бъде извършен лабораторен анализ на химическия състав, когато нарушението се изразява във видимо неорганизирано прахоотделяне, тъй като нарушението е формално. Твърди също, че съдът е подменил предмета на доказване, като е изискал доказване на обстоятелства, които не са елементи от състава на нарушението, в т.ч. конкретен химически анализ, изчерпателен списък на мерките и конкретна подзаконова препращаща норма, с което неправилно е приложел материалния закон. Моли съда да отмени решението на СРС и да потвърди НП.
Подадена е и частна жалба от „Барит Майнинг“ ЕООД срещу определение № 2583/08.06.2026 г., постановено по същото дело, с което е оставена без разглеждане подадената от дружеството молба за изменение на съдебното решение в частта за разноските.
Ответникът – „Барит Майнинг“ ЕООД моли да се остави в сила решението, а обжалваното определение да се отмени, като се присъдят разноските.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.
За да постанови решението си, районният съд е анализирал приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, представени с административнонаказателната преписка, и е събрал като доказателства показанията на свидетеля М. – актосъставител. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото не са посочени изрично датата и мястото на нарушението, а за първи път подобна индивидуализация е направена в НП. Приел е също, че с АУАН и НП на жалбоподателя е повдигнато административно обвинение за изпускане на неорганизирани прахови емисии, когато е било възможно тяхното ограничаване, без обаче да се посочи дали тези „емисии“ отговарят на законово зададените параметри, за да се дефинират като такива, тъй като не са посочени вредните вещества, а само е визирано „прахови емисии“, като не са посочени и конкретните мерки, прилагането на които е било възможно за жалбоподателя. Бланкетната разпоредба на чл. 35, ал. 1 ЗЧАВ не е запълнена законосъобразно. С тези мотиви СРС е отменил НП.
Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.
Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.
СЪДЪТ обаче, не споделя направените в оспореното решение правни изводи.
Преди всичко, датата на процесното нарушение е ясно означена и в АУАН и в НП и съответства на фактите и обстоятелствата по извършване на нарушението, независимо че същата е посочена само като дата на извършване на проверката - датата на извършване на проверката съвпада с датата на извършване на нарушението. Именно към този момент, не се и спори по делото, компетентните да установят извършването на административно нарушение на ЗЧАВ органи, са констатирали неорганизираното изпускане на емисии в атмосферния въздух, когато е възможно ограничаването му. Датата на извършване на нарушението е посочената такава в акта и в НП дата на извършване на проверката на производствена площадка и хвостохранилище „Ч.“, находяща се в

[населено място], р-н К., кв Ч. към „Барит Майнинг“ ЕООД /мястото на извършване на нарушението/.Изпълнителното деяние представлява действие, а не бездействие, тоест "продължено" административно нарушение, фактическият състав на което се осъществява непрекъснато (продължено) във времето, докато се поддържа неправомерното състояние и докато то не бъде преустановено или до установяването му по надлежния ред. Съдът счита, че фактическите обстоятелства, относими към процесното деяние, както и към съставомерните елементи на нарушението по чл. 35 ал.1 от ЗЧАВ са посочени ясно и безпротиворечиво в АУАН и в НП. Предвид обстоятелството, че към момента на проверката от контролния орган процесното нарушение не е прекратено, като дата на извършването му следва да се приеме тази на констатирането му.

На следващо място съгласно чл. 35, ал. 1 ЗЧАВ за неорганизираното изпускане на емисии в атмосферния въздух, когато е възможно ограничаването му, се наказва с глоба, съответно с имуществена санкция. В т. 8 от параграф 1 на ДР на ЗЧАВ се съдържа легално определение на термина "емисия": изпускането на вредни вещества (замърсители) в атмосферния въздух; точката или повърхността, откъдето се осъществява изпускането, се нарича източник, а емисията се определя като маса на дадено вредно вещество (замърсител) за един кубически метър изпускан газ или като дебит на изпусканото вещество (емисионен дебит) при нормални условия. Видно от текста на посочената за нарушена законова разпоредба, същата визира както подлежащо на изпълнение правило за поведение, така и санкция, ако то бъде нарушено. В случая следва да са налице кумулативно следните елементи от фактическия състав: да е налице неорганизираното изпускане на емисии в атмосферния въздух и ограничаването на емисиите да е възможно чрез предприемане на необходимите мерки. Съобразно заложеното от законодателя в ЗЧАВ, т. 9 пар 1 от ДР: "Организирано изпускане" е това, при което веществата се отвеждат в атмосферния въздух чрез изпускащо устройство - комин, канал и др.; т. 10 от § 1 от ДР на ЗЧАВ: "Неорганизирано изпускане" е това, при което в атмосферния въздух веществата се отделят разсредоточено от дадена площадка - товарно разтоварни площадки, открити складове за прахообразуващи материали, неизправна технологична апаратура и др.

Изрично в АУАН и в НП е посочено, че е допуснато изпускане на неорганизирани прахови емисии, когато е било възможно тяхното ограничаване.Тоест, независимо от предприетите от дружеството -жалбоподател мерки по чл. 70, ал. 7 от Наредба № 1 от 27.06.2005г то, предвид установения при извършената проверка резултат, а именно неорганизирано изпускане в атмосферния въздух на прах при осъществяване дейността на дружеството, те са се явили неефективни. В случая е било възможно ограничаването на установеното неорганизирано изпускане на прах в атмосферния въздух, ако са били взети други по-ефективни мерки от страна на жалбоподателя, като поради това е налице и осъществено от обективна страна нарушение по чл. 35 от ЗЧАВ. Изрично в НП е посочено, че спазването на законовата разпоредба не е обвързано с условията на метеорологичната обстановка, като представените разпечатки за „метеорологичната обстановка“ не са основание за изключване отговорността на дружеството. Възраженията, свързани с това, че поради характерните атмосферни условия за мястото на осъществяваната дейност и съответно за периода от годината разпространението на прахови частици не може да се ограничи, не могат да обусловят извод в насока липса на противоправно поведение от страна на дружеството, доколкото за същото съществува задължение да се снабди със средства за намаляване на емисиите на прахообразни вещества. Възприетото от СРС, за липсата на измерване на съответните емисии е неоснователно, тъй като според Наредба № 6 от 26.03.1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници, на измервания на съдържащите се в тях

емисии подлежат само организираните газови потоци, изпускани в атмосферния въздух, а в случая изпускането на емисии е неорганизирано по см. на § 1, т. 10 от ДР на ЗЧАВ и съответно по аргумент от чл. 2 на цитираната Наредба не подлежи на измерване. Следователно измерване по реда на Наредба № 6 от 26.03.1999 г. не е било необходимо, а и нормата на чл. 35 от ЗЧАВ не изисква за съставомерността на нарушението да е налице конкретно превишение на вредните емисии в атмосферния въздух. Нещо повече, дори и да е извършено, резултатите от него биха били ирелевантни, тъй като измерването е изключено като метод за установяване на неорганизираното изпускане на емисии от приложимия нормативен акт.
Субектът на нарушението е този, който е следвало да предприеме всички необходими и възможни мерки за ограничаване на емисиите, а непредприемането на такива е това, в което се изразява нарушението. В обстоятелствената част на АУАН и НП точно, ясно и конкретно са изложени именно обстоятелствата, които запълват всички изяснени елементи от състава на нарушението. Неизпълнените мерки са всички възможни, които биха ограничили емисиите и те са изброени в чл. 70, ал. 8 и 9 от Наредба № 1 от 27.06.2005 г. Налице е относимост между изложените, попълващи състава на нарушението факти и дадената им правна квалификация. Мотивите на районния съд в обратен смисъл са формирани в противоречие с материалния закон. Осъществено е касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, при което следва отмяна на първоинстанционния съдебен акт и произнасяне по съществото на спора с потвърждаване на наказателното постановление.
По частната жалба срещу определение № 2583/08.06.2026 г., с което е оставена без разглеждане молбата на „Барит Майнинг“ ЕООД за изменение на постановеното по делото съдебното решение в частта с разноските:
Според чл. 176а ал. 4 АПК(Нов - ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 05.08.2025г.) при подадена касационна жалба срещу решението, касационният съд се произнася и по искането за изменение или допълване в частта за разноските, ако такова е направено. В случая на 21.05.2026г е депозирана касационна жалба от Директора на РИОСВ С.. Процесното определение е постановено на 8.06.2026г, тоест след депозираната касационна жалба. СРС не е съобразил разпоредбата на чл. 176а, ал. 4 от АПК и не е препратил молбата за изменение на съдебното решение, ведно с касационната жалба на компетентния в случая да се произнесе съд – Административен съд София град. При конкретната фактология и цитираната правна норма, така развилото се производството пред районен съд е било недопустимо, което налага и обезсилване на постановеното определение. Именно настоящата съдебна инстанция е компетентна да се произнесе по искането за изменение на обжалваното решение в частта за разноските (чл. 176а, ал. 4 АПК).

Относно разноските:

Касаторът не претендира разноски. С оглед изхода на спора, на ответника по касация не се дължат разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1347/17.04.2026 г. по н.а.х.д. № 15631/2025 г. по описа на СРС, НО, 132 състав и вместо него постановява:

ПОТВРЪЖДАВА наказателно постановление /НП/ № 80/16.09.2025 г., издадено от директор на РИОСВ -С., с което на „БАРИТ МАЙНИНГ“ ЕООД, на основание чл. 53 ЗАНН, вр. чл. 35, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух /ЗЧАВ/, е наложена имуществена санкция в размер на 3000,00 лева за нарушение на чл. 35, ал. 1 ЗЧАВ.
ОБЕЗСИЛВА определение № 2583/08.06.2026 г. по н.а.х.д. № 15631/2025 г. по описа на СРС, НО, 132 състав.
Решението е окончателно.

председател членове